

РЕШЕНИЕ

№ 3658

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 179 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА**

при участието на секретаря **А.К.**

като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА** Гражданско
дело № 20211110134749 по описа за 2021 година

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл.415 вр.чл. 55, ал. 1, пр. 1
ЗЗД.

Ищецът **Б. К. П.** твърди, че е подала заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.
410 ГПК срещу ответника „Т.С.“ЕАД за сумата от 481лв. част от общо вземане в размер на
2450,40лв. неоснователно събрана от ответното дружество сума в хода на ИД № ... по описа
на ЧСИ **С.Х.**, което е било уважено от съда, и срещу което е било подадено в срок
възражение от длъжника, поради което е налице правен интерес от предявяването на иск за
установяване съществуването на процесното вземане.

Твърди, че процесната сума е събрана след като правото на ответника да събира
принудително суми е погасено по давност. Заявява, че „Т.С.“ЕАД е депозирала заявление
срещу ищцата и **П.Т.П.**, въз основа на което е образувано ч.гр.д 41030/2014г. За
претендираните със заявлението суми е издаден изпълнителен лист, като разпореждането за
издаването му е от 13.03.2015г. Сочи се, че ответното дружество е получило изпълнителния
лист на 23.10.2018г., като за периода от 13.03.2015г. до 13.03.2018г.от страна на „Т.С.“ЕАД
не са предприети никакви изпълнителни действия, което е довело до погасяване на
вземането по давност. Въпреки това на 14.11.2018г. е образувано изпълнително дело № № ...
по описа на ЧСИ **С.Х.**, като в хода на проведеното изпълнение са събрани суми от ищцата.
Иска се от съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на
ответника, че дължи на ищеца връщането на сумата от 481 лв., представляваща част от
общата сума в размер на 2450,40 лв., събрана и недължимо платена в негова полза, в
качеството му на взыскател по изп. дело № ... по описа на ЧСИ **С.Х.**. Претендира разноски.

Ответникът оспорва иска като неоснователен. Заявява, че процесното вземане не е погасено по давност, тъй като са предприемани действия прекъсващи давността. Претендира разноси.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

На основание чл. 153 ГПК като неоспорени от ответника и ненуждаещи се от доказване по делото следва да се отделят следните обстоятелства – че изп. дело № ... по описа на ЧСИ С.Х. е образувано въз основа на изп. лист, издаден по ч. гр. д. N 41060/14 г. по описа на СРС, 43 състав

Между страните не се спори, а и от писмените доказателства по делото се установява, че по ч. гр. дело № 41030/2014 г. по описа на СРС, 43 състав, е издаден изпълнителен лист от 24.03.2026 г., с който ищцата е осъдена да заплати на „Т.С.“ЕАД сумите, както следва: от 1086,88 лв. , ведно със законна лихва за периода от 25.7.2014 г. до изплащане на вземането, лихва в размер на 187,46 лв. за периода от 01.8.2011 г. до 25.6.2014 г. и 185,08 лв. разноси по делото, а именно: 25,48 лв. държавна такса и 159,60лв. възнаграждение на юрисконсулт, като видно от отбелязване върху печата за издаден изпълнителен лист, същият е получен от заявителя на 23.10.2018г.

По делото е изискан препис от изп. Дело № ... по описа на ЧСИ С.Х., като видно от приложения изпълнителен лист и направените отбелязвания върху него, както и от удостоверение за размера на дълга се установява дата и размера, респективно постъпилите по изпълнителното дело суми, като от ищцата са удържани и преведени на вискателя суми 2450,40лв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Относно иска по чл.422 ГПК вр. чл. 33Д:Според чл.55, ал.1, пр.І 33Д „който е получил нещо без основание..., е длъжен да го върне“. На връщане в хипотезите на чл. 55 ,ал.1 33Д подлежи реално полученото. При иск по чл.55, ал.1, пр.ІІІ 33Д ищцовата страна следва да докаже плащането на претендираната сума, а ответната-основанието за нейното плащане, ако твърди наличието на такова основание. В случай, че доказването от страна на ответника е успешно, то ищецът следва да докаже репликата си, че това основание не се е осъществило или както е в настоящия случай, е отпаднало (в този смисъл Решение №29/28.03.2012г. по гр.д. №1144/2010 г. на ВКС, постановено по реда на чл.290 ГПК).

Безспорно между страните е установено, че в полза на ответника е бил издаден изпълнителен лист срещу ищцовата страна, въз основа на който е било образувано посоченото изпълнително дело, по което ищцовата страна е длъжник.

Фактът на плащането на тези суми в хода на изпълнителното дело от ищеца и постъпването на тези суми в патримониума на ответното дружество се установява от представените преводни нареждания, а така също и от официални удостоверителни документи-удостоверенията от съдебния изпълнител.

Влизането в законна сила на заповед за изпълнение има ефект, сходен със силата на пресъдено нещо на съдебно решение, защото прегражда възможността да се оспорва съществуването на материално право, удостоверено в изпълнителното основание, по арг. от чл. 424 от ГПК.

Съгласно чл. 117, ал. 2 от ЗЗД след установяване на вземането със съдебно решение започва да тече нова давност и срокът ѝ е пет години.

Заповедното производство е приета от законодателя съдебна процедура в значително по-късен момент от ЗЗД и при други социални и икономически условия. Поради това употребения в нормата на чл. 117 от ЗЗД израз „съдебно решение” следва да се тълкува разширително и съобразно целта на производството по чл. 410 и сл. от ГПК -бързо и ефективно събиране на парични вземания, за което при условията на съкратен исков процес заинтересованият се сдобива със съдебен акт, подлежащ на принудително изпълнение. Ето защо съдът приема, че заповедта за изпълнение отговаря на съществените характеристики на съдебен акт, който се ползва със сила на пресъдено нещо. Предмет на изпълнителна сила е само съдебно потвърденото притезание, респ. изпълнителната сила на съдебния акт е обусловена от силата на пресъдено нещо като негова правна последица. В този смисъл са решение по в. гр. д. № 15301/2018 г. по описа на СГС, решение по в. гр. д. № 40/2019 г. по описа на СГС, решение по в. гр. д. № 12167/2018г. по описа на СГС, решение по в. гр. д. № 1272/2018 г. по описа на СГС, определение по ч. т. д. № 1366/2015 г., II т. о. на ВКС, определение по ч.гр.д. № 1528/2018 г., IV г. о. на ВКС и др. Следва да се отбележи и тълкуването дадено с решение от 07.11.2019г. на СЕС по дело С-555/2018г. на СЕС, за това, че „член 4, точка 10 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на процедура за европейска заповед за заповор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че невлязла в сила заповед за изпълнение на парично задължение като тази по главното производство не попада в обхвата на понятието „автентичен акт“ по смисъла на тази разпоредба”, както и че „член 5, буква а) от Регламент № 655/2014 трябва да се тълкува в смисъл, че висящо заповедно производство като главното може да се квалифицира като „производство по същество“ по смисъла на тази разпоредба”. Веднъж получил изпълнителен лист въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение не е необходимо заявителят да образува за паричното си вземане отделно производство, различно от това по чл. 410 от ГПК.

Съдът, като взе предвид гореизложеното, намира, че срока по чл. 117, ал. 2 от ЗЗД е приложим по отношение на влязлата в сила заповед за изпълнение.

Съгласно т. 10 от ТР №2/26.06.2015г. по т.д. № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК, са дадени разяснения, че давностният срок се прекъсва, с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ, било в изпълнение на молба от вискателя или предприето по инициатива от съдебния изпълнител, на основание овластяването по чл. 18, ал. 1 от ЗЧСИ. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело в контекста на постановяване нарочно

разпореждане от съдебен изпълнител по чл. 434 от ГПК за образуване на делото; изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. Прекъсва давността всяка редовна молба за изпълнение по смисъла на чл. 426, ал. 2 от ГПК, както и тази с която вискателят възлага по чл. 18 от ЗЧСИ. Теклата в полза на длъжника давност няма да бъде прекъсната, ако изпълнителното производство е образувано по нередовна молба, в която вискателят не е посочил изпълнителен способ, освен в хипотезата на чл. 18 от ЗЧСИ.

В конкретния случай давностният срок, който е започнал да тече на 13.03.2015г., от която дата е разпореждането за издаване на изпълнителен лист. Давностният срок е прекъснат с подаване на молба за образуване на изпълнително дело – 14.11.2018г., с която вискателят е заявил овластяване на съдебния изпълнител по чл. 18 от ЗЧСИ. При това положение към датата на предявяване на иска – 19.04.2021г. /датата на депозиране на заявлението по чл.410 ГПК, в т.ч. и приключване на съдебното дирене, не е изтекъл петгодишния давностен срок за изпълняемостта на правото. Освен това, за периода от 13 март 2020 г. до 20 май 2020 г., вкл., давностният срок е спрял, на основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, във вр. с пар. 13 от Закон за изменение и допълнение на Закона за здравето, ДВ бр. 44 от 13 май 2020 г. За пълнота следва да се посочи, че длъжникът е уведомен за воденото срещу него изпълнително дело, включително за основанията, по което е издаден изпълнителния лист. В срока по чл. 407, ал.1 или чл. 423 от ГПК не се установява длъжникът да е упражнил процесуални права по заповедното производство, поради което заповедта за изпълнение и разпореждането за издаване на изпълнителен лист са влезли в законна сила и окончателни.

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, в полза на ответника следва да се присъдят заявените съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение от 100лв., определено от съда в минимален размер по реда на чл. 78, ал.8 от ГПК, във вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 25 от НЗПП.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Б. К. П.**, ЕГН *****, срещу „Т.С.“ ЕАД, с ЕИК: ***, иск с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК вр. чл.55,ал.1 ГПК за признаване за установено, че „Т.С.“ ЕАД, с ЕИК: *** дължи на **Б. К. П.**, ЕГН ***** сумата от 48,лв. част от общо вземане в размер на 2450лв., неоснователно събрана от **Б. К. П.** и разпределена на „Т.С.“ЕАД в хода на ИД №... по описа на ЧСИ С.Х..

ОСЪЖДА **Б. К. П.**, ЕГН *****, да заплати на „Т.С.“ ЕАД, с ЕИК: ***, на основание

чл. 78, ал.3, във вр. ал.8 от ГПК, сумата 100,00 лева – съдебни разноси.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящото Решение да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____